

בית עם אופי

מה שהחל כ"שיפוץ קטן" התרחב והתפשט לבית כולו, והפך בעזרת תכנון מחודש ובחירה נכונה של חומרים וצבעים לבית מרווח, מאיר פנים ונעים

הקומות שלו. קומת הכניסה כללה סלון עם תקרת עץ חונקת, מטבח סגור, שני חדרי שינה, חדר רחצה אחד ושירותים נפרדים. בקומה השנייה – שני חדרים, חדר רחצה ומרפסות פתוחות.

השיפוץ הקטן התרחב והתפשט לבית כולו והפך בעזרת תכנון מחדש של החללים ובחירה נכונה של חומרים וצבעים לבית דו-קומתי מרווח, מאיר פנים ונעים. ההורים קיבלו את הקומה השנייה כולה, וקומת הכניסה הפכה מפרוגרמה בעלת אופי של דירה ישנה לבית נוח ומזמין המכיל אזור מגורים פתוח ואזור פרטי לשני הילדים, שבו כל אחד מהם זכה בסוויטה משלו עם חדר רחצה צמוד. גם לאורחים תוכנן חדר שירותים נפרד ומיוחד, שחופה במלאכת אומנות של דוגמת פרחים שנחרטו על שיש טבעי. זהו אותו השיש שעמו חופתה הרצפה של הבית כולו. ◀

התחלה הייתה פשוטה: בקשה ממעצבת הפנים לשיפוץ קטן. "קצת קוסמטיקה ושדרוג" לבית ישן, ביקשה בעלת הבית. בן זוגה, הסבירה, גדל בבית זה ויש כאן מעורבות רגשית, זיכרונות וסימפטיה גדולה למצב הקיים.

מדובר בבית שנבנה בשנות השישים המוקדמות באחת השכונות הוותיקות של תל אביב. מה שנוהגים לומר עליו: "בית עם אופי". בהליך מתמשך בין בעלי הבית למעצבת הלחלה ההבנה שהשנים הלפני, דיירי הבית השתנו ומונים היום משפחה שבה שני ילדים מתבגרים. וכך, חלוקת החללים שהתאימה בעבר אינה תואמת עוד את סגנון החיים של הדור החדש.

כך קיבלה לידיה המעצבת זיוה בר בית דו-קומתי מטויח בשפריץ שהיה פעם אופנתי, שחלליו הפנימיים תחומים בקירות, הסלון מצופה בחיפוי עץ, תקרותיו מונמכות ומדרגות לוליניות מברזל מחברות את שתי





קלאסי ומודרני חיים בשלום זה לצד זה

עיצוב הפנים שמר והמשך את קו המחשבה הנקי, המאופק והפונקציונלי של אדריכלות שנות השישים, על פיה נבנה הבית, ושימר את מבנה היסוד של המעטפת החיצונית. פרטי הריהוט הסקנדינבי שנשארו מההורים אומצו בחום, חודשו ורופדו מחדש וכעת הם מעניקים חמימות ותחכום לאופי המודרניסטי שהולבש על הבית.

תהליך התכנון נעשה בהדרגה ובשיתוף פעולה עם הדיירים, שביקשו בית שישקף את אופיים וטעמם, ושיישמר בו קו עיצוב נקי, אחיד וחם. על מנת לשמור שההתנהלות בבית תישאר מסודרת, הכינה המעצבת תשתית תומכת ומאפשרת. התכנון והעיצוב חפים מעומסים צורניים, ממקומות המזמנים אי סדר ומתפארות מיותרות. הושם דגש על הקשר עם החוץ ומכל זווית בבית אפשר ליהנות מהגינה.

במרכזו של הבית, מול הכניסה, פוער פטיו מטופח בצמחייה. מדרגות הברזל הלולייניות הוחלפו בשני מהלכי מדרגות נוחות מעץ ומעקה שקוף, שלא יפגע בישירות המבט לפטיו. שני עמודים ותאורה ברצפה תוחמים בסמליות את אזור הכניסה. פינת אוכל משנות החמישים נצבעה בכהות ורופדה מחדש בעור לבן. כך שודרג גם ריהוט הסלון המינימליסטי, שקישר בין הישן לחדש. ◀



מבט אל המטבח, שתוכנן בקו נקי ופונקציונלי



ההורים נהנים מקומה נפרדת שבה חדר שינה, חדר עבודה ומרפסות

ומרפסות. את חדר הרחצה של ההורים לחדר השינה מחבר חדר ארונות בהזמנה מיוחדת מעץ אלון וזכוכית חלבית. זהו מקום מעבר נוח לשימוש ונעים מראה.

"תפישת העבודה שלי כוללת הקשבה וקיום דו-שיח אמיתי ופורה עם האנשים, כמו גם עם החללים והפריטים שבהם", מספרת זיוה בר. "בית הוא אוסף של חיים ופריטים, איננו מדע מדויק וצריכה להיות בו לגיטימציה לתכנון ושילובים נכונים לכל אחד. הפילוסוף הצרפתי ז'ורז' לואי לקלרק דה בופון אמר שהסגנון הוא האדם עצמו. אני מקווה שכל אחד ימצא את עצמו בצורה הטובה והנוחה ביותר בביתו". ■

המטבח תוכנן בקו נקי ופונקציונלי: חזיתות הארונות הם בצבע מבריק בגוון לבן לא ידידותי. הקירות חופו בזכוכית. אי מרווח במרכזו תורם אחסון, משטח עבודה נוסף ופינת אכילה משפחתית באווירה לא פורמלית. ספת עור חום במראה משופשף תוחמת את הסלון, שנשאר פתוח לחלל. כך נשמרו המרחב, הרגשת הפתיחות וכיווני אור ואוויר. קמין עצים חופה בלבנים עתיקות מפירוקים, ועומק הארובה אפשר פעירת נישה נוספת לטלוויזיה. צמחיית הגינה נשקפת מכל חלון, מכניסה את הטבע הביתה ומוסיפה צבעים וצורות.

ההורים נהנים מקומה נפרדת שבה חדר שינה, חדר עבודה



בתמונות: מבטים אל חדר הרחצה והכניסה אליו

